

andet Thing maatte tages Beslutninger, som efter Landstingets Overbeviisning ikke kunde vedtages her, saaledes troer jeg ogsaa, at man kan antage, at der altid her vil være en afgjort Tilbøielighed til at vise Smødekommen imod det andet Thing (Hør!) og tage et fornuftigt Hensyn til, hvad der er vedtaget der, saafremt ikke overveiende Grunde maatte tale imod at gaae ind derpaa. Med Hensyn til den nu foreliggende Sag har Udvalget troet at være i Overensstemmelse med Majoriteten i Landstinget, naar det har gjort det sidste Hensyn, som jeg omtalte, gjældende, idet vi nemlig have indstillet til Landstinget at gaae ind paa de Forandringer, som ere foretagne ved Finantsloven i det andet Thing. Foraauidt man derimod vil see hen til Forandringerne i og for sig uden dette Hensyn, troer jeg ikke, at de ere af den Bestaaffenhed, at de egentlig kunne indeholde nogen stærk Opfordring for Thinget til at gaae ind paa samme. Jeg skal tillade mig med saa Ord at gennemgaae disse Forandringer. Først skal jeg dog bemærke, at det andet Thing jo virkelig ikke blot i denne Sag, men ogsaa i flere andre har viist en lignende Smødekommen mod Landstinget, og der maa altsaa være en saa meget større Opfordring for Landstinget til ligeledes at vise Smødekommen i denne Sag, om end, som jeg nu skal tillade mig at oplyse, Bestaaffenheden af Forandringerne ikke skulde indeholde en saadan Opfordring. Den første Post, vi komme til, er...

Formanden: Jeg vil nødig afbryde den ærede Ordfører, men have disse Bemærkninger dog ikke deres Plads ved Sagens Behandling i dens Heelhed. Jeg troer, man maa først have det Endringsforslag afgjort, som er stillet af Mindretallet. Jeg stod i den Formening, at den ærede Ordfører muligens vilde motivere, hvorfor Udvalget ikke har kunnet gaae ind paa Mindretallets Forslag.

Ordføreren: Ja, det vilde jeg have endt med, men det kan jeg maaffee opsætte, indtil den ærede Forslagsstiller har udtalt sig.

Besfely: Det kunde synes sært, at jeg har stillet et Endringsforslag, uagtet intet Med-

lem af Udvalget har tiltraadt det, og der altsaa er ringe Sandsynlighed for, at jeg vil vinde Stemmer for det her ved Forhandlingen. Jeg skal i den Henseende dog gjøre opmærksom paa, at Fleertallet af Udvalget har ikke billiget den Anmærkning, som er kommen ind i Finantsloven. Det er kun af forskjellige Hensyn, at Fleertallet har meent at kunne gaae ind derpaa. Det er nu en Betragtning for mig, at naar der findes Feil i en Lov, enten det er Finantsloven eller en anden, bør ethvert Medlem saavidt muligt bidrage Sit til, at disse Feil kunne blive rettede. Da jeg nu var bleven opmærksom paa, at de Tal, som fandtes i denne Bemærkning, vare urigtige, ansaae jeg det for nødvendigt, at de bleve rettede, og det er den ene Grund, hvorfor jeg har stillet mit Endringsforslag. Den anden Grund er den, at den Bemærkning, som findes ved § 5, efter min Anskuelse ikke udtrykker det, som Fleertallet ved sin Fortolkning har faaet ud deraf. Udvalget siger saaledes, at Meningen ikke kan være den, som Ordene nærmest udtrykke. Nu forekommer det mig, at det ikke gaaer an at overlade Sligt til en Fortolkning, men at man maa søge at faa den Mening udtrykt, som virkelig skal udtrykkes, og det er derfor, jeg har foreslaaet denne Bemærkning forandret. Det vil nemlig vides, at Loven af 3die Marts 1860 ikke opstiller noget Begreb, ikke giver nogen Forklaring af en Reserverfond; men forudsætter Begrebet som givet. Det er denne Forklaring i finantsiel Henseende, som egentlig er det, der er udtrykt i de Ord, jeg har foreslaaet tilføiede. Hvis jeg har Ret i den Henseende, er altsaa det, som Folkethinget har meent, udtrykt ved mine Ord. Det er det samme, saavidt jeg skjønner, der ligger i Fleertallets Fortolkning deraf. Jeg skal hertil føie den Bemærkning, at det aldeles ikke er for at komme i Strid med Folkethinget, at jeg har stillet dette Endringsforslag; det er af den aldeles modsatte Grund, nemlig for at faa dets Tanke, saaledes som jeg har opfattet den, rigtig udtrykt, at jeg har stillet Forslaget, og jeg er fuldkommen overbeviist om, at dersom vi kunde høre Meningerne i det andet Thing, vilde det blive erklæret, at det, som jeg har udtrykt, er den Mening og Tanke, man har villet tilkjendegive ved disse Ord. Det er altsaa al-